

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego, zawartego w art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 477, z 2017 r. poz. 2486 oraz z 2018 r. poz. 2215). Zgodnie z brzmieniem przepisu upoważniającego, Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, terminy uiszczania, wysokość i sposób obliczania wpłat, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym, tj. wpłat wnoszonych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową, reasekuracyjną oraz w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego, a także sposób pokrywania z tych wpłat kosztów nadzoru ubezpieczeniowego oraz kosztów nadzoru, o których mowa w art. 14 ust. 1a ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia jest konsekwencją wejścia w życie ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. *o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku* (Dz. U. poz. 2243). Ustawa z dniem 1 stycznia 2019 r. tworzy nowy Urząd Komisji Nadzoru Finansowego jako państwową osobę prawną, której organami są Komisja Nadzoru Finansowego oraz Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego.

Ustawa z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. wprowadza zmiany w zakresie finansowania kosztów nadzoru. Koszty nadzoru będą finansowane bez pośrednictwa budżetu państwa, bezpośrednio z przychodów Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, państwowej osoby prawnej działającej w oparciu o plan finansowy. Zgodnie z art. 19a ust. 7 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym dodanym przez ustawę z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku, wpłaty i opłaty na pokrycie kosztów nadzoru ustala się w oparciu o kwotę ustaloną w planie finansowym UKNF, a po zakończeniu roku obrotowego UKNF ustala się różnicę pomiędzy planowanymi a wykonanymi kosztami, którą uwzględnia się w rozliczeniu kosztów nadzoru w danym roku obrotowym.

Zmiany zasad pokrywania kosztów nadzoru oznaczają konieczność zmiany poszczególnych rozporządzeń określających sposób ponoszenia tych kosztów przez podmioty objęte nadzorem, w tym także zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji. Celem projektowanego rozporządzenia jest dostosowanie przepisów wykonawczych do nowych rozwiązań

ustawowych, a także uproszczenie sposobu i trybu wnoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru. W porównaniu z obecnie obowiązującym rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 2016 r. w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową, reasekuracyjną oraz w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego (Dz. U. poz. 1363) zmieniony zostanie sposób wyliczania wpłaty (m.in. likwidacja współczynnika korygującego) oraz termin wnoszenia należnej wpłaty przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji (z 31 października na 15 kwietnia). Przeniesienie terminu wpłaty na pierwszy miesiąc II kwartału roku umożliwi bieżące pokrywanie kosztów sprawowanego przez KNF nadzoru w części przypadającej na sektor ubezpieczeniowy i jest wymogiem utrzymania płynności finansowej przez UKNF jako państwowej osoby prawnej, która nie będzie już finansowana z budżetu państwa. Wpłaty z sektora ubezpieczeniowego są, poza wpłatami z sektora bankowego, najistotniejszą częścią przychodów UKNF, i konieczne jest ich zrealizowanie w pierwszej części roku obrotowego. Wpłaty sektora bankowego mają być realizowane do 15 marca danego roku, a wpłaty z sektora ubezpieczeniowego z jednomiesięcznym przesunięciem, które umożliwi rozłożenie w czasie czynności związanych z ewidencjonowaniem i weryfikowaniem wpłat przez UKNF. Obliczenie należnej wpłaty będzie następowało na podstawie danych pochodzących ze zbadanych i zatwierdzonych sprawozdań finansowych sporządzanych na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego o dwa lata dany rok.

W przypadku zakładów ubezpieczeń, których rok obrotowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym, podstawę ustalenia wysokości wpłaty stanowią dane ze zbadanych i zatwierdzonych sprawozdań finansowych za rok obrotowy zakończony w roku kalendarzowym poprzedzającym o dwa lata dany rok.

Projekt utrzymuje dotychczasowy sposób uwzględniania w kosztach nadzoru pokrywanych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji zarówno kosztów nadzoru ubezpieczeniowego, jak i – stosownie do art. 14 ust. 1a ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym w stanie obowiązującym od 1 stycznia 2016 r. – obowiązku pokrycia 1,5% wartości odrębnie ustalanych kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym.

Proponowane rozwiązania są możliwie proste i przejrzyste, w szczególności prowadzą do zmniejszenia poziomu obciążeń administracyjnych podmiotów zobowiązanych.

Projekt rozporządzenia podtrzymuje dotychczasowy obowiązek samoobliczenia należności oraz złożenia organowi nadzoru deklaracji, w której podmiot zobowiązany wykazuje wysokość należności. Formularz deklaracji stanowi załącznik do projektu.

Projekt rozporządzenia, w § 3, zawiera algorytm służący do obliczenia należności od danego podmiotu. Zgodnie z § 3 ust. 1 projektu rozporządzenia, wysokość należnej od danego zakładu ubezpieczeń albo zakładu reasekuracji wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru za dany rok kalendarzowy oblicza się jako iloczyn składki przypisanej brutto zakładu ubezpieczeń albo reasekuracji, w roku kalendarzowym poprzedzającym o dwa lata rok kalendarzowy, za który należna jest wpłata i stawki stanowiącej iloraz kwoty kosztów nadzoru do pokrycia w danym roku kalendarzowym i składki przypisanej brutto wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w roku kalendarzowym poprzedzającym o dwa lata dany rok.

Przepisy § 3 ust. 4 stanowią zabezpieczenie, że nie zostanie przekroczony maksymalny limit stawki stanowiącej iloraz kwoty kosztów nadzoru do pokrycia w danym roku kalendarzowym i składki przypisanej brutto wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w roku kalendarzowym poprzedzającym o dwa lata dany rok, określony na poziomie 0,14%.

W § 4 i § 5 określone zostały obowiązki Przewodniczącego KNF w zakresie ustalenia i ogłoszenia wysokości kosztów nadzoru do pokrycia w danym roku kalendarzowym, składki przypisaną brutto wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji za rok kalendarzowy poprzedzający o dwa lata dany rok oraz wysokości stawki obowiązującej w danym roku.

Przepisy § 5 określają terminy uiszczania wpłat - do 15 kwietnia i składania deklaracji przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji – w terminie do 5 dni od dnia uiszczenia wpłaty. Zmiana przepisów w tym zakresie podyktowana jest koniecznością zapewnienia finansowania UKNF, który jako państwowa osoba prawna od 1 stycznia 2019 r. nie będzie już finansowany z budżetu państwa.

Ze względu na powiązanie należnej wpłaty z wynikami działalności danego podmiotu z rokiem poprzedzającym o dwa lata dany rok, przepisy § 7 projektowanego rozporządzenia wskazują, iż podmiot rozpoczynający działalność pierwszą wpłatę uiszcza za rok następujący o dwa lata po roku, w którym rozpoczął działalność, a więc wówczas gdy będzie dysponował zweryfikowanymi danymi za rok, w którym działalność rozpoczął. W przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, których rok obrotowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym, pierwszą należną wpłatę uiszcza się za rok kalendarzowy następujący o dwa lata po roku, w którym zakończył się pierwszy rok obrotowy tego zakładu.

Zgodnie z § 8 projektu rozporządzenia, przewiduje się odpowiednie rozwiązania intertemporalne, zakładające, że koszty nadzoru do pokrycia w 2019 r. przyjmuje się w wysokości planowanych kosztów nadzoru, o których mowa w art. 19a ust. 2 pkt 1 ustawy z

dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 621, poz. 650, poz. 685, poz. 1075 i poz. 2243), ujętych w planie finansowym Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego na 2019 r., w części przypadającej na koszty nadzoru bankowego, powiększone o kwotę stanowiącą wartość 1,5% planowanych na dany rok kalendarzowy kosztów, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1417 i poz. 2243). Wynika to z faktu, że Komisja Nadzoru Finansowego, uchwała plan finansowy Urzędu po raz pierwszy na rok 2019, a uwzględnienie w rozliczeniu różnicy pomiędzy kosztami planowanymi a wykonanymi będzie możliwe po raz pierwszy na ogólnych zasadach dopiero w roku 2020.

Przepis końcowy, zawarty w § 9, przewiduje wejście w życie rozporządzenia z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Odejście od 14-dniowego okresu *vacatio legis* spowodowane jest koniecznością jak najszybszego wejścia w życie rozporządzenia z uwagi na konieczność finansowania UKNF w 2019 r. jako państwowej osoby prawnej. Rozporządzenie powinno wejść w życie do dnia 28 lutego 2019 r. ponieważ ten dzień jest ostatnim dniem na dokonanie przez Przewodniczącą Komisji Nadzoru Finansowego pierwszej czynności, która rozpoczyna proces obliczania kosztów nadzoru ubezpieczeniowego w 2019 r. Ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 - Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1024) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 103 pkt 1a ustawy z dnia o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn.zm.).

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.